

SDRUŽENÍ VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ ČR

Vážené dámy, vážení pánové, vážení veteráni,

dnes se scházíme, abychom si připomněli 30 let od tragické smrti dvou statečných mužů – podporučíka in memoriam Petra Valeše a podporučíka in memoriam Ludřka Zemana. Oba padli 5. srpna 1995 při plnění služebních povinností v misi UNCRO během operace Oluja.

Stanoviště TANGO 23 REPETITOR, kde sloužili, se ocitlo v přímé linii těžkých bojů mezi chorvatskou armádou a jednotkami Republiky Srbská krajina. Když se začalo ostřelovat, neustoupili. Zůstali na místě, sloužili profesionálně a beze strachu. Zemřeli jako vojáci, kteří nezradili svou přísahu.

Tito muži byli záložníci – dobrovolníci, kteří odjeli do válkou zmítané oblasti, aby tam pomáhali budovat mír. Nebyli to žádní drsníci, ale obyčejní kluci, kteří se rozhodli čelit mimořádně nebezpečné službě s výjimečnou odvahou a odpovědností.

Petr Valeš a Luděk Zeman nebyli jediní. Během mírové mise UNPROFOR padlo na území bývalé Jugoslávie 204 vojáků v modrých baretech. Mezi nimi šest našich – Igor Rigo, Václav Martínek, Petr Hos, Josef Palov, a právě Petr a Luděk. Jejich jména si neseme v paměti jako symbol ceny, kterou jsme za mír a důstojnost ve světě museli zaplatit.

Dnes, po třiceti letech, si musíme připomenout, že právě výtečná a profesionální činnost našich vojáků v těchto operacích významně přispěla k tomu, že se Česká republika mohla stát v roce 1999 členem Severoatlantické aliance. Ukázali jsme, že umíme být platnou a spolehlivou součástí mezinárodního společenství, že naši lidé obstojí v těžkých podmínkách.

Zkušenosti z těchto misí byly impulsem ke vzniku zcela nové kategorie – válečných veteránů. Byl přijat zákon o válečných veteránech, a v letošním roce, zásluhou odboru pro válečné veterány Ministerstva obrany, prošel tento zákon důležitou novelizací. Nyní očekáváme jeho další rozpracování ve vyhlášce.

Ministerstvo obrany dnes začíná veteránům věnovat nejen nahodilou, ale promyšlenou a systematickou péči. To je správný krok – a je to také výsledek oněch let služby v zahraničních operacích, kde bohužel dochází nejen ke ztrátě zdraví, ale i ke ztrátám na životech.

I proto si připomínáme památku Petra Valeše a Ludřka Zemana. Proto nezapomínáme. Proto jsme dnes tady.

Uběhlo 30 let. A za těch 30 let se mnohé změnilo. My jsme žili dál, někteří z nás sloužili dál, založili rodiny, měli děti, dožili se klidnějších časů. Petr a Luděk tu cestu už nemohli projít s námi. Těch 30 let nemohli prožít tak jako my. A právě proto nesmí být zapomenuti.

Čest jejich památce. Děkujeme jim. A nikdy nezapomeneme.

©LS